

gaaet ned til $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men da vi fik Ølskatten, gik den igen frem; idet Ølskatten forhøjede Brændevinsforbruget, gik Skatten ud fra $2\frac{1}{2}$ til 3 Mill. Kr., og paa dette Standpunkt har den holdt sig senere, saa man kunde vist, uden at regne meget fejl, sige, at Staten foruden de 6 Mill. Kr. i Ølskat har tjent ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa Brændevinsskatten. Det var sikkert blandt andet Frygten for, at Brændevinsskatten efterhaanden skulde gaa stærkt ned derved, at Brændevinsforbruget blev mindre, der var en af Aarsagerne til, at Estrup og de Folk, der den Gang fulgte ham, bleve saa ivrige efter en Ølskat; de frygtede for, at Statskassen skulde lide store Tab, hvis Ædrueligheden skulde blive for stor her i Landet.

Altsaa, Statens Toldindtægter paa disse 3 Toldsatser, Øl, Sukker og Petroleum, var i 1901 4 Mill. Kr. højere end i 1891, og hvis man regner Brændevinsskatten med, yderligere $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. højere. Hvad har nu Befolkningen faaet til Gengæld derfor: et Tilskud til Sygekasserne og et Tilskud til Alderdomsunderstøttelsesloven. Tilskuddet til Sygekasserne blev begrænset til $\frac{1}{2}$ Million, senere er det ganske vist efterhaanden sat op paa de aarlige Finanslove, men det tjener sikkert ikke det Parti, som den Gang vedtog det, til særlig Ære. Det ligger i hele den Udvikling, der er foregaaet siden. Sygekassernes Statstilskud udgjorde i 1901 ifølge statistisk Aarbog — jeg tager det samme Aar, som jeg tidligere har anvendt — 957,741 Kr., Statens Bidrag til Alderdomsunderstøttelsesloven var 2,571,000 Kr. Oprindeligt var det Maksimum, der blev bestemt ved Sukker-Øl-Forliget og hvad dermed fulgte, 2 Mill. Kr., men senere blev det heldigvis sat op igen. Det var heller ikke det Partis Ære, der den Gang vedtog Alderdomsunderstøttelsen, det var en ny Rigsdag med et nyt Flertal, der fik denne Maksimumsgrænse forhøjet, og sidste Aar lykkes det heldigvis at faa Grænsen helt slettet, saaledes at Statens Bidrag nu kan stige stadig, eftersom Kommunernes Bidrag stige. Nu udgør Summen altsaa lidt over $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Ærede Medlemmer ville se, at hvad Staten for et Aar siden ofrede til sociale Formaal, til de sociale Reformere, der bleve gennemførte den Gang sammen med Sukker- og Øl-Forliget, er knap $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der bliver altsaa tilbage for Statskassen en Gevinst af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller, hvis man tager Brændevinsskattens Stigning med, 1 Mill. Kr.

Det ærede Medlem fra Assens vil altsaa se, at Staten ikke har ofret en Øre paa Alderdomsforsørgelsen eller paa Sygekasserne, men at den har faaet saa rigeligt Ækvivalent ved Ombytningen af noget af Sukker- og Petroleumsskatten med Ølskatten, at den har kunnet betale baade sit Bidrag til Alderdomsunderstøttelsen og sit Bidrag til Sygekasserne, og dog har $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Behold, og, hvis vi regne Brændevinsskatten med, yderligere $\frac{1}{2}$ Mill. Det er da Tallene, og saa siger jeg: Altsaa have vi fra vor Side fuldkommen Ret til at paastaa, at Arbejderne dyrt have betalt den Alderdomsforsørgelse, de fik i 1891, og at de have betalt mere endda, og at det derfor vilde være skammeligt Snyderi, hvis man nu vilde tage denne Alderdomsforsørgelse bort uden samtidig at ophæve Ølskatten eller sætte noget bedre i Stedet.

Det ærede Medlem for Søby (Lassen), som nys talte, holdt sig ikke blot hertil, men kom ogsaa ind paa en videre Bekæmpelse af Socialdemokratiet i denne Sag. Jeg havde for øvrigt nærmest ventet, at han, naar han endelig vilde tage Ordet, vilde have rejst en større social Debat om denne Ting. Det har jeg haft nogen Grund til at vente efter de mange Artikler, hans Blad har indeholdt i de sidste Par Maaneder netop om Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Jeg har lagt Mærke til, at hver Gang der i et Blad fremkom en eller anden Udtalelse om, at Arbejdsløsheden egentlig skyldtes den høje Løn, saa gik det øjeblikkelig i det ærede Medlems Blad, han glemte derimod ganske at tage, hvad der fremkom i modsat Retning. Den højtærede Justitsministers Organ indeholdt som bekendt for en Maanedes Tid siden en Enquête om den Sag. Der var der enkelte Udtalelser fra Mænd, der bleve adspurgt, og som mente, at den høje Løn kunde spille med ind, og disse Udtalelser gik straks ind i det ærede Medlems Blad, derimod var der mange andre Udtalelser, som vare langt stærkere, langt bedre begrundede, og som gik ud paa, at det ikke var Tilfældet, men de bleve ikke optagne i det ærede Medlems Blad. Det ærede Medlem siger Gang paa Gang, at der var ikke stort at gøre ved Arbejdsløsheden, den er i Virkeligheden selvforskyldt, den skyldes Fagforeningerne og de alt for høje Lønkrav, der ere stillede.

Der kunde være Grund til ved denne Lejlighed ogsaa i denne Sag, hvor det ærede Medlem og hans Parti gaar af